



ת"פ 8642/08/18 - מדינת ישראל נגד רחמים-רמי חזיזא

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 8642-08-18 מדינת ישראל נ' חזיזא

ת"פ 45718-03-19

ת"פ 17293-05-19

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רחמים-רמי חזיזא

הנאשמים

החלטה

הואיל והנאשם הורשע בעבירות סחר בסמים, אני מכריזה עליו - סוחר סמים.

גזר דין

מבוא

1. בהכרעות דין מיום 31.10.18 ומיום 9.12.19 הורשע הנאשם, לפי הודאתו, בשלושה כתבי אישום שצורפו זה לזה, כדלקמן:

- **בת"פ 8642-08-18** - בעבירה של סחר בסמים מסוכנים, לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 (להלן - "**כתב האישום הראשון**").

לפי כתב האישום הראשון, בערב 9.1.18, עת שימש השוטר דמיטרי בויאנקוב כבלש משטרת, התקשר לנאשם, הציג עצמו בשם דימה וביקש לקנות "שתיים". הנאשם שאל אם הוא רוצה שתיים "מלמעלה" - כשהכוונה לקוקאין - או "מלמטה" - כשהכוונה להרואין. הנאשם מסר כי יש לו רק "מלמטה", והשניים קבעו להיפגש על מנת לבצע את העסקה. בהגיעו למקום התקשר השוטר לנאשם והלה הורה לו להמתין בסמוך לדוכן מפעל הפיס בצומת הרחובות רמז ורוזנסקי. בהגיעו לדוכן הורה הנאשם לשוטר ללכת בעקבותיו לתחנת האוטובוס, שאל אותו לרצונו, והשוטר השיב "שנים מלמטה". הנאשם השיב "בסדר 200 ₪", השוטר הוציא שני שטרות של 100 ₪ והנאשם הורה לו להניחם על המושב בתחנת האוטובוס. בתמורה מסר הנאשם לשוטר סם מסוג הרואין מחולק לשתי מנות במשקל 1.7313 גרם.

- **בת"פ 45718-03-19** - בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) יחד עם סעיף 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (להלן - "**כתב האישום השני**").

לפי כתב האישום השני, בצהרי 18.12.17 במהלך חיפוש שנערך על גופו של הנאשם, החזיק בתוך "חור"

עמוד 1



בגומי מכנסיו סם מסוכן מסוג הרואין במשקל של 0.3001 גרם נטו וסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 0.4886 גרם נטו.

- **בת"פ 17293-05-19** - בעבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - **"כתב אישום שלישי"**).

לפי כתב האישום השלישי, עת עמדה המתלוננת בבוקרו של יום 5.2.19 בסמוך לקופת חולים ברמלה, הנאשם ניגש אליה ודרש סכום של 200 ₪ בטענה כי היא "חייבת לו". המתלוננת השיבה כי אינה חייבת לו כסף, ובהמשך לכך, לקח הנאשם את תיקה, הוציא את תעודת הזהות שלה ונטל סכום של 50 ₪ שהיו בתוך התעודה. כן לקח את מכשיר הטלפון הסלולרי של המתלוננת, זרק אותו על הרצפה ועזב את המקום. לפי הסדר הטיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, ללא הסכמה עונשית.

תסקירי שירות מבחן

3. בעניינו של הנאשם נערכו מספר תסקירים והדיונים נדחו מפעם לפעם לשם שילובו של הנאשם בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן.

4. בתסקירו מיום 18.3.19, ציין שירות המבחן, כי הנאשם בן 50, רווק, מתגורר עם הוריו בעיר רמלה ואינו עובד. הנאשם סיים 10 שנות לימוד ושירת שירות מלא בצה"ל כנהג בחיל התובלה. לאחר שחרורו החל הנאשם לנהל אורח חיים שולי ועשה שימוש אינטנסיבי בסם, תוך מעורבות הולכת וגוברת בפלילים. משפחתו מנהלת אורח חיים נורמטיבי ואורח חייו חריג לחייהם. הנאשם החל לצרוך סמים בגיל 16, כדרך להתמודד עם קשייו הרגשיים. עם השנים התמכרותו העמיקה והוא החל לצרוך הרואין. שירות המבחן הוסיף, כי נעשו ניסיונות מרובים לשלב את הנאשם בטיפול גמילה במסגרת קהילה טיפולית, אולם הנאשם התקשה להתמיד. לדברי הנאשם הוא משתמש באופן יומיומי בסמים מסוג הרואין והוא ביצע את העבירות כדרך לממן את הסמים. הנאשם ממשיך לעשות שימוש בסמים, לא מוסר בדיקות שתן ועסוק בלהציג עצמו כקורבן. מכאן, ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית.

5. בתסקיר משלים מיום 2.6.19 הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם הביע מוטיבציה ראשונית להשתלב בטיפול, אולם טרם מסר בדיקות שתן. מכאן הופנה הנאשם לטיפול גמילה באשפוזית באשדוד. בהמשך לכך, בהתאם לתסקיר מיום 4.7.19 נמצא הנאשם מתאים להשתלב בטיפול ומסר בדיקות שתן ללא שרידי סמים.

6. שירות המבחן הוסיף וציין בתסקיר נוסף מיום 25.8.19, כי הנאשם סיים בהצלחה את הטיפול באשפוזית ונגמל מהרואין וקוקאין. הנאשם הביע תחילה נכונות להשתלב בטיפול ביחידה להתמכרויות ברמלה, אולם בהמשך הסתייג מכך ולא הגיע לבדיקות שתן. להתרשמות שירות המבחן, אין בכוחות הנאשם להמשיך ולקחת חלק בטיפול ארוך טווח במסגרת לטיפול נפגעי סמים וקיים סיכון להישנות התנהגות עבריינית. על כך חזר שירות המבחן בתסקיר נוסף מיום 27.11.19.

7. בין ובין נדחו דיונים בשל מצבו הרפואי של הנאשם ובשל הקורונה.

8. בתסקיר אחרון מיום 11.1.21 ציין שירות המבחן כי הנאשם החלים מהפטיטיס C אך מתמודד עם שחמת הכבד, סרטן במעי הגס, נפיחויות ברגליים, עייפות ואינו כשיר לעבודה. ביום 24.12.20 הנאשם נקלט באשפוזית "דולפין". גורמי הטיפול מסרו, כי הנאשם עמד בכללי המקום ולא נמצאו סמים בבדיקות שנערכו לו. להערכת שירות המבחן, רק מסגרת של קהילה סגורה המתואמת לתחלואה כפולה תיתן מענה לקשיים עמם מתמודד הנאשם. אולם הנאשם התנגד וביקש להשתלב בטיפול ביחידה להתמכרויות. לאור האמור, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית.

טענות הצדדים לעונש



9. באת כוח התביעה טענה, כי יש לקבוע מתחם עונש נפרד לכל כתב אישום.
10. לטענתה, כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על בריאות הציבור וכן הגנה מפני נזקים הנגרמים עקב שימוש בסמים.
11. עוד טענה, כי מתחמי הענישה הם כדלקמן: בכתב האישום הראשון - בין מאסר לתקופה של 8 חודשים ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים; בכתב האישום השני - בין מאסר קצר ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים; בכתב האישום השלישי - בין מאסר קצר ובין מאסר לתקופה של 6 חודשים.
12. עוד הוסיפה וטענה באת כוח התביעה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחמים יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: נאשם יליד 1969, הודה בשלושה תיקים שצורפו ובכך חסך זמן שיפוטי; לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי המכביד, הכולל חמש עשרה הרשעות בין השנים 1990 - 2018 בעבירות רכוש, סמים, הפרת הוראה חוקית ועוד. על הנאשם הוטלו עונשי מאסר בעבר ולא היה בהם כדי להרתיעו; לחובתו של הנאשם גם תלוי ועומד מאסר על תנאי בר הפעלה; הוגשו מספר תסקירים מהם עולות נסיבות חייו הקשות של הנאשם. תחילה הביע הנאשם הסתייגות מטיפול, אולם בהמשך השתלב בטיפול ואף הצליח לתקופה מסוימת להפסיק את צריכת הסמים. אולם, הנאשם לא התמיד בטיפול והסתייג מקהילה סגורה. מכאן ששירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית.
13. לאור האמור, עתרה התביעה למקם את הנאשם ברף האמצעי של כל מתחם ולהטיל עליו עונש הכולל מאסר לתקופה שלא תפחת מ-18 חודשים, לצד הפעלת מאסר על תנאי במצטבר, מאסרים על תנאי, קנס, פיצויים, ופסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי. כן עתרה להכריז על הנאשם כסוחר סמים, לחלט טלפונים וכסף מזומן בסכום של ₪724.5.
14. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי יש לקחת בחשבון בקביעת המתחם, כי הנאשם ביצע עבירות של סחר בסמים בכמות נמוכה יחסית וללא תחכום והחזיק סמים במשקל של פחות מגרם. לטענתו, בנסיבות אלו, המתחם שלו עתרה התביעה והפסיקה שהגישה אינם מתאימים ואינם הולמים את מכלול הנסיבות.
15. עוד טען, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם עייף ממעורבותו בפליליים ואמו מלווה אותו עד היום; תסקיר שירות המבחן אמנם אינו בא בהמלצה שיקומית, אולם, לא ניתן להתעלם מכל ניסיונותיו של הנאשם להשתקם. הנאשם עבר הליך גמילה מסם מוצלח ומסר בדיקות שתן ללא שרידי סמים במשך תקופה בלתי מבוטלת. הנאשם לא המשיך בקהילה טיפולית בשל מצבו הרפואי; מאז ביצוע העבירות חלף זמן והנאשם לא שב לבצע עבירות נוספות; מצבו הרפואי של הנאשם כפי רע, הוא סובל משחמת הכבד, מחלות נוספות ולאחרונה התחיל טיפול פסיכיאטרי בשל ניסיון אובדני.
16. מכאן, עתר בא כוח הנאשם לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל מצבו הרפואי של הנאשם.
17. בדברו האחרון מסר הנאשם כי הוא משוחרר מיום 15.1.09, אינו סוחר בסמים אלא מכור לסמים. לדבריו, אין לו כוחות להשתלב בקהילה סגורה ובייחוד בשל מצבו הרפואי. כן מסר, כי הוא מטופל באופן שוטף ואם לא יזכה לטיפול, חייו בסכנה.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

18. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט בערך



החברתי הנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

19. במעשיו פגע הנאשם בערכים החברתיים של הגנה על בריאותו ושלומו הפיזי והנפשי של הציבור מפני נזקים הנגרמים כתוצאה משימוש בסמים והשפעתם הממכרת וההרסנית. לצד זאת, עומדים ההגנה על הציבור מפני נזקים עקיפים הנגרמים כתוצאה מעבריינות הנלווית לשימוש בסמים. כן פגע הנאשם בקניינו של הפרט ובביטחון הציבור.
20. בהחלט מבחן הקשר ההדוק על נסיבות המקרה עולה, כי כל אחד מכתבי האישום הוא אירוע נפרד שאינו קשור לתוכנית עבריינית אחת, וזאת משום הניתוק בין האירועים ופרקי הזמן הממושכים בין אירוע ואירוע (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.15)). לפיכך, יש לראות כל אישום כאירוע נפרד ולקבוע עונש הולם בגינו.
21. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירה מושא האישום הראשון היא בינונית, הואיל והנאשם סחר בסם קשה מסוג הרואין, אולם במשקל שאינו גדול במיוחד של 1.7313 גרם מחולק לשתי מנות. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירה מושא האישום השני היא נמוכה, הואיל והנאשם החזיק במכנסיו סם לצריכה עצמית מסוג הרואין במשקל 0.3001 גרם נטו וסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 0.4886 גרם נטו. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירה מושא כתב האישום השלישי היא נמוכה עד בינונית. הנאשם נטל את תיקה של המתלוננת, גנב סכום של 50 ₪ וזרק את הטלפון הנייד שלה על הרצפה. המדובר בגניבת סכום קטן ואף הטלפון הושאר במקום.
22. על מדיניות הענישה המקובלת והנהוגת במספר קטן של עבירות סחר בסמים מסוג הרואין במשקל דומה, ניתן ללמוד מהפסיקה שלהלן:
 - רע"פ 126/15 חביף נ' מדינת ישראל (13.1.15) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בשלוש עבירות של סחר בסמים מסוג קוקאין במשקל 0.3901, 0.8179 ו- 2.5056 גרם. בית המשפט קבע כי מתחם העונש נע בין מאסר לתקופה של 8 חודשים ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 16 חודשים, הפעיל מאסר על תנאי, והטיל מאסרים על תנאי, קנס בסכום של 2,000 ₪ ופסילת רישיון על תנאי. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם. בית המשפט העליון דחה את בקשתו של הנאשם להרשות ערעור;
 - רע"פ 7681/13 דקה נ' מדינת ישראל (21.1.14) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בשתי עבירות של סחר בסמים, לאחר שמכר לסוכן משטרתי מנות הרואין במשקל מצטבר של כ- 2.8 גרם. בית המשפט קבע שמתחם העונש נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים והטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 10 חודשים, מאסר על תנאי, קנס בסכום של 700 ₪ ופסילת רישיון בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם. בית המשפט העליון דחה את בקשתו של הנאשם להרשות ערעור;
 - ת"פ (ב"ש) 43110-06-17 מדינת ישראל נ' אנאר (26.12.18) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשמים, לפי הודאתם, בביצוע עבירה של סחר בסמים מסוג קוקאין במשקל 0.1546 גרם נטו. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 12 חודשים, מאסרים על תנאי ופסילת רישיון בפועל;
 - ת"פ (ת"א) 9860-10-15 מדינת ישראל נ' רבאעה (25.11.18) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של סחר בסמים מסוג קוקאין במשקל 0.5118 גרם. בית משפט



הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 10 חודשים, מאסרים על תנאי וקנס בסכום של 2,000 ₪;

23. מכאן, כי מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום הראשון, נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים ובין מאסר לתקופה של 16 חודשים, לצד ענישה נלווית.

24. מדיניות הענישה הנהוגה והרלוונטית לעבירה של החזקת סמים מסוג הרואין **שלא לצריכה עצמית** במשקל של גרמים בודדים כוללת מנעד הנע בין מאסר קצר ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים (ראו, למשל: רע"פ 1473/18 **אוחיון נ' מדינת ישראל**; רע"פ 2590/10 **אדלר נ' מדינת ישראל** (8.4.10); ת"פ (נצ') 18510-10-14 **מדינת ישראל נ' מואפק** (3.3.15); ת"פ (רח') 48281-08-18 **מדינת ישראל נ' אבו עדרה** (4.2.19)). מטבע הדברים, הואיל ומדובר כאן **בהחזקת סמים מסוג הרואין לצריכה עצמית** במשקל שבין גרם ושניים ולא במספר גרמים - יש לקבוע מתחם מעט מקל יותר.

25. מכאן, כי מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום השני נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים, לצד ענישה נלווית.

26. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה של גניבת רכוש קל ערך כוללת מנעד הנע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית (ראו למשל: ת"פ (ראשל"צ) 26321-03-16 **מדינת ישראל נ' קרוצי** (10.5.16); ת"פ (רמ') 3079-04-13 **מדינת ישראל נ' רובינשטיין** (24.2.16); ת"פ (י-ם) 16142-11-14 **מדינת ישראל נ' אבו רמילה** (2.3.16); ת"פ (ק"ג) 48360-07-14 **מדינת ישראל נ' ווגמן** (21.7.15); ת"פ (ראשל"צ) 56673-07-13 **מדינת ישראל נ' ששון - אבכזר** (21.4.15)).

27. מכאן, כי מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום השלישי נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, לצד ענישה נלווית.

28. כאן המקום להעיר, כי התביעה הגישה פסיקה הכוללת נסיבות מחמירות, לרבות סחר בסמים בכמות גדולה באופן משמעותי, ומכאן שלא מצאתי מקום להכלילה במתחם (ראו: רע"פ 8408/15 **חביב נ' מדינת ישראל** (9.12.15)).

העונש ההולם בתוך המתחמים

29. בקביעת העונש ההולם בתוך מתחמי הענישה לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו, נטילת אחריות על מעשיו וחסכון בשמיעת עדויות; הנאשם עבר הליך גמילה מוצלח במהלך בשנת 2019 במסגרת אשפוזית (ענ/1); מצבו הבריאותי של הנאשם בכי רע, הוא החלים מהפטיטיס C אך מתמודד עם שחמת הכבד, סרטן במעי הגס, נפיחויות ברגליים, עייפות ואינו כשיר לעבודה (ענ/2). הנאשם נדרש לטיפולים רפואיים תכופים בעקבות מצבו הבריאותי;

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי המכביד מהשנים 1990 - 2018 הכולל הרשעות רבות בתחום הרכוש, הסמים, אלימות, הפרת הוראה חוקית ועוד (ענ/1). על הנאשם הוטלו עונשי מאסר בפועל, אולם הוא חזר לבצע עבירות; כן עומד לחובתו של הנאשם מאסר על תנאי בר הפעלה מת"פ (רמ') 3448-10-17 לתקופה של 3 חודשים והתחייבות בסכום של 2,000 ₪ (ענ/2 - ענ/3); גם אין להתעלם מהעובדה, כי את העבירה מושא כתב האישום השלישי ביצע הנאשם עת תלויים ועומדים נגדו שני כתבי האישום הנוספים; גם לא ניתן לזקוף לזכותו של



הנאשם את הזמן שחלף הואיל ודיונים נדחו פעמים רבות, עקב בקשות הנאשם להשתלב בהליך טיפולי, שבסופו של דבר לא צלח;

מהתסקירים עולות נסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם. הנאשם התמכר לסמים בגיל צעיר ועל רקע התמכרות ביצע עבירות חוזרות ונשנות. בעברו של הנאשם ניסיונות גמילה שלא צלחו, והנאשם חזר פעם אחר פעם לצרוך סמים. גם במסגרת ההליך כאן, ניתנו דחיות רבות בניסיון לרתום את הנאשם להליך גמילה. במהלך שנת 2019, נרתם הנאשם להליך גמילה ואף צלח במשך תקופה מסוימת להפסיק את צריכת סמים, כפי שהעידו בדיקות שתן, אולם הוא לא הצליח להתמיד בהליך ובעיקר סירב להמלצת שירות המבחן לעבור לקהילה טיפולית. מכאן ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית.

30. אכן, אין מחלוקת כי הנאשם זקוק לטיפול גמילה אינטנסיבי. אולם, ליווי הנאשם במשך תקופה ארוכה מלמד על דרך החתחתים שעוברים מכורים לסמים קשים בניסיון להיגמל מסמים. למרבה הצער, גם עת מושיטה המערכת יד למכורים במסגרת ההליך הפלילי במטרה לסייע להם לצאת ממעגל ההתמכרות, פעמים רבות ניסיונות אלו אינם צולחים בשל כוחותיהם הדלים של המכורים. גם הנאשם לא מצא את הכוחות להתמיד בהליך טיפולי ממושך ומספק ושוב לא עמד בהצלחה בניסיון להיגמל מסמים.

31. מכאן, שאיזון בין הנסיבות לזכותו של הנאשם, משמע הודאתו, נסיבות חייו הלא פשוטות וניסיונות הגמילה, ובין הנסיבות לחובתו, ובעיקר עברו הפלילי וסירובו להיתרם להליך טיפולי מתאים, יש להטיל על הנאשם עונש שנמצא במחצית המתחמים. העונש ההולם כולל, אפוא, מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, פיצויים, שלילת רישיון בפועל ועל תנאי. לא מצאתי מקום להטיל על הנאשם קנס בשל מצבו הכלכלי, ההתחייבות המופעלת וסכום הכסף שחולט.

32. בהיעדר הליך טיפולי ממשי, גם אין כל טעם שלא להפעיל את המאסר על תנאי התלוי ועומד נגד הנאשם לתקופה של 3 חודשים מת"פ (רמ') 3448-10-17 ואת התחייבות בסכום של 2,000 ₪ (ע"ת/2, ע"ת/3). בשל הודאתו של הנאשם, המאסר יופעל חלקו במצטבר וחלקו בחופף לעונש המאסר שיוטל בתיק זה.

33. לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות חריגות לסטות מהמתחמים, ולו בשל מצבו הרפואי של הנאשם. אכן, כפי שפורט, מצבו הרפואי של הנאשם בכי רע, אולם הוא נובע בעיקר מהתמכרותו לסמים, דהיינו מהסיבה העיקרית שהביאה אותו לביצוע העבירות. בנסיבות מעין אלו, אין מקום לסטייה ממתחם בשל מצב רפואי, שהוא לפחות בחלקו, באחריותו של הנאשם.

34. שלחתי את הנאשם תחילה לממונה, אולם בשל היעדר הירתמותו להליך טיפולי מספק, אין עוד צורך בחוות הדעת.

35. הנאשם הוכרז, כאמור, סוחר סמים. מכאן, ובהיעדר הנחת תשתית בדבר המקור החוקי לסכום הכסף שנתפס - אני מורה על חילוטו. עם זאת, לא מצאתי כי הונחה תשתית מספקת המצדיקה חילוט הטלפונים, שמטבע הדברים אוצרים מידע אישי רב ויקר ערך, שאין לו כל קשר לעבירות. לפיכך, אני דוחה את הבקשה לחילוט הטלפונים. הסמים יושמדו.

סוף דבר

36. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, בניכוי ימי מעצרו. הודעה בדבר ימי מעצר תוגש על ידי התביעה



בתוך 7 ימים.

- ב. יופעל המאסר על תנאי מת"פ (רמ') 3448-10-17 לתקופה של 3 חודשים, חלקו בחופף וחלקו במצטבר, כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 14 חודשים, בניכוי ימי מעצרו;
- ג. תופעל ההתחייבות מת"פ (רמ') 3448-10-17 בסכום של 2,000 ₪. הסכום ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, הראשון לא יאוחר מיום 1.6.21 והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;
- ד. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור כל עבירת סמים או רכוש מסוג פשע;
- ה. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מיום שחרורו לא יעבור כל עבירת סמים או רכוש מסוג עוון;
- ו. הנאשם ישלם למתלוננת, עדת תביעה מספר 5 בכתב האישום השלישי, פיצויים בסכום של 300 ₪. את הפיצויים ישלם עד ליום 1.6.21;
- ז. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה בת 3 חודשים מיום שחרורו. רשמתי לפניי הצהרת הנאשם כי הפקיד רישיונו במזכירות ביהמ"ש ברמלה במסגרת הליך משנת 2007.
- ח. כמו כן, אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה בת 3 חודשים, אם בתוך תקופה בת שנתיים מתום הפסילה בפועל יעבור עבירת סמים מהסוג בה הורשע בתיק זה.

ניתן צו להשמדת הסמים.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ג אייר תשפ"א, 25 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.